

не се заселявали вътрѣ въ страната и въртели търговията си повече по морето отколкото по сушата. Но щомъ се появили Римлянитѣ на Тракоилирийскитѣ полуостровъ, страната зела да се романизира и Тракийскитѣ народъ и языкъ зель да исчезва. Освѣнъ това Тракийскитѣ народъ много е билъ орѣдѣлъ. Безбройно множество Тракийци били поробени и заведени въ Италия и по другитѣ римски владѣния. Мнозина, които не искали да подпаднатъ подъ римската властъ, самоволно оставили своето отечество и отишли да търсятъ жилища на сѣверъ отъ Дунава въ сегашно Влашко и Трансильвания (Dacia). И така Тракийцитѣ отъ день на день се умалявали. Веѣкиму е извѣстно, по какъвъ начинъ всемирнитѣ завоеватели Римляни въдворявали своята властъ между чуждитѣ народи. Въ сегашна сѣверна Франция (Галлия) слѣдъ покоряването и' отъ Юлиа Цезара числото на жителитѣ отъ 3 милиона се смали на единъ милионъ; подобно нѣщо се случило и въ тракийскитѣ земи още повече, защото Тракийцитѣ упорито се противили на Римлянитѣ.

Въ времето на Рождество Христово, както Римъ и цѣлата Италия, така и другитѣ римски владѣния сж били изпълнени съ Тракийски, Мизийски и Дакийски роби. Извѣстно е, че началникъ на въстаналитѣ въ Италия роби Спартакъ (ок. 70 год.) билъ Тракиецъ. Нъ най-главната причина на исчезването на Тракийцитѣ е била романизацията, на която въ значителенъ размѣръ спомогнали римскитѣ чиновници, управители, прѣселенци (колонисти) и римскитѣ войски разположени по Тракийскитѣ земи въ едно значително количество (100-120 хиляди). Тракийцитѣ зели тогава да се научаватъ на латинскитѣ языкъ, лѣсно забравяли матернийтъ си и скоро се сливали съ римлянитѣ пришълци. И така се образувалъ новъ единъ языкъ — Ромжнски, какъвто говорятъ днешнитѣ Романи и Цѣнцири, наслѣдници на романизиранитѣ Тракийци. Отъ Тракоилирийското население останали до сега само потомци по Илирийцитѣ, Албанци на брой около 1.300.000 души. А сжщитѣ Тракийци ис-